

»Vedno pripravimo cel žur!«

Dijake in učitelje Srednje trgovske šole Ljubljana z obiskom praznične prireditve počastil tudi predsednik državnega zbora RS dr. Milan Brglez

Predpraznično decembrsko vzdušje se počasi stopnjuje, veselemu toku pa so se v velikem slogu pridružili tudi dijaki in učitelji Srednje trgovske šole Ljubljana. Pred nabito polno dvorano obiskovalcev - na veselo druženje so povabili tudi poslovne partnerje, predstavnike Sveta šole, starše dijakov, nekdanje učitelje in dijake - so izvedli prisrčen kulturno-zabavni program. Še posebej toplo so pozdravili predsednika državnega zbora RS dr. Milana Brgleza in generalno sekretarko DZ Uršulo Zore Tavčar. Prišla sta se osebno zahvalit dijakom, zlasti tistim iz 4. letnika programa aranžer na STRŠ, ki so pod mentorstvom učiteljice Ksenje Sajovic že četrto leto zapovrstjo poskrbeli za praznični okras našega hrama demokracije.

Že pred vhodom v Srednjo trgovsko šolo Ljubljana se je dalo slutiti, da se v omenjenem hramu učenosti nekaj dogaja. Prijetna razpoloženjska glasba, ki jo je na koncu pritličnega hodnika šole v živo ustvarjal šolski bend, se je lepo razlivala v okolico, za vrati pa so vsakega gosta v prostore šole družno prijazno pospremili dijaki, njihovi učitelji in vodstvo šole. Sprejem, kot ga znajo organizirati najboljši, povsod po sodobno urejenem šolskem poslopju pa so pozornost pritegovale najrazličnejše praznične dekoracije, seveda plod hišne pameti in pridnih rok. Sprehod po šoli, od pritličja do najvišjega nadstropja, kjer imajo veliko prireditveno dvorano, je postregel s pravo tržnico izvernih idej.

Želja po enajstem preimenovanju

Malokdo ve, da ima Srednja trgovska šola v Ljubljani dolgoletno tradicijo, njene korenine segajo v davno preteklost, v leto 1834, ko je bila v Ljubljani ustanovljena Mahrova šola za trgovce, obiskovali pa so jo otroci premožnejših meščanov. Po drugi svetovni vojni se je šola kar desetkrat preimenovala. »Zakaj se ne bi še enajstič,« se je v priložnostnem govoru vprašala ravnateljica STRŠ **Elizabeta Hernaus Berlec**. »Naziv Srednja trgovska in aranžerska šola bi nam prav pristajal. To željo smo zapisali in jo poslali vsem trem dobrim možem, ki decembra razveseljujejo pridne in dobre ljudi. Bomo videli.«

Upajmo, da bo res kakšen od njih uresničil njihovo željo, saj se v šoli na Poljanski cesti že leta poleg trgovcev izobražujejo tudi novi in novi rodovi izjemnih aranžerskih in ekonomskih tehnikov. Elizabeta Hernaus Berlec je nadaljevala: »Poleg znanja, predpisanega v programih, poskušamo našim dijakom privzgojiti tudi pozitiven odnos do dela. Naučiti jih želimo vztrajnosti na poti do zastavljenih ciljev. Pri tem v izobraževalnem procesu poudarjamo pomen ustvarjalnosti, samostojnosti, solidarnosti, strpnosti in spoštovanja različnosti. Na tem temelji usmeritev naše družbe in menimo, da bi prav to moral biti tudi temelj družbe kot celote. To je naše poslanstvo, vizija naše šole pa je postati prepoznavna po zanimivih, uporabnih in zaposljivih programih, dobrih rezultatih. Na naši šoli je prav

vsak člen zelo pomemben, zato se vsak dan trudimo za dobre medčloveške odnose in pozivne vrednote.«

Prav slednjim je bila posvečena včerajšnja (petek, 8. decembra) prireditiv. »Dobrodelnost in solidarnost, delavnost in preudarnost, iskrivost in igrivost, vse to naj v knjigi življenja, ki jo bomo odprli ob novem letu, spremlja našo šolo,« je dodala ravnateljica. »Namesto, da preklinjamo temo, dodajmo vsaj droben plamen in življenje se nam bo zdelo prijetnejše in toplejše, osrečujmo druge ljudi in sreča se nam bo vrnila.«

Državne pohvale za aranžerje

Prav dobrodelno noto je v svojem pozdravu na prireditvi izpostavil tudi **dr. Milan Brglez**: »December je za večino ljudi mesec veselja, obilja in prijateljskega druženja. Je mesec obdarovanja, prazničnega vzdušja in nestrpnega pričakovanja novega leta. A hkrati je to za marsikoga tudi mesec osamljenosti, celo pozabljenosti. Ljudi, ki se soočajo s pomanjkanjem, revščino, kakršno koli socialno stisko pa to praznično vrvenje še toliko bolj boli. Zato se jih moramo v tem predprazničnem času še posebej spomniti in jim po svojih najboljših močeh polepšati te dni. Včasih je dovolj že prijazna beseda, majhna pozornost, droben nasmeh ali čvrst stisk roke. Veseli me, da so dijaki Srednje trgovske šole, skupaj s učitelji znali današnje srečanje dobrodelno obarvati.«

Prav lepo pa znajo, tudi s skromnimi, recikliranimi materiali, obarvati praznično okrasje. Tudi to cenijo v državnem zboru. »Zadnja leta, odkar za to poskrbijo dijaki te šole, so smrečice v naši stavbi še posebej lepo okrašene in sporočilno bogate. V državnem zboru smo za nove, izvirne ideje, pa tudi za kritike, če so le dobro utemeljene, veliko bolj odprti, kot bi si kdo mislil. Domišljiji in ustvarjalnosti mentorice **Ksenje Sajovic** ter njenih dijakov pri okrasitvi pustimo popolnoma prosto pot in se pustimo presenetiti. Nikoli nas ne razočarajo. Njihovi izdelki so ne le vsebinsko in oblikovno odlično zamišljeni, temveč tudi izjemno lično in natančno izdelani,« je še dodal dr. Brglez.

Prijetni spomini na šolske dni

Ja, dijaki so pač naučeni, da le kakovostno delo v tej surovi družbi nekaj šteje, da je le tako mogoče v življenju uspeti. Živ dokaz za takšne usmeritve šole je tudi nekdanji dijak STRŠ, vsem dobro znan **Nik Zupančič**, danes v pomembni vlogi pomočnika selektorja slovenske hokejske reprezentance. »Kar dovršen del svojega življenja sem preživel na ledenih ploskvah in šolske obveznosti nisem mogel dobro usklajevati z vrhunskim športom, zato sem bil v danem trenutku šolanje prisiljen prekiniti. Kaj kmalu sem ugotovil, da brez šole ne bo šlo in da bo športne kariere enkrat konec. Ponudila se mi je priložnost vpisa v program za odrasle na Srednji trgovski šoli v Ljubljani. Resnici na ljubo moram povedati, da sem kar precej časa gulil njene klopi, a glej ga zlomka, ko sem zaključil športno pot, in sem moral iti v 'normalno' službo, mi je vse pridobljeno znanje prišlo še kako prav, ko sem se zaposlil v trgovini s športno opremo,« je povedal Zupančič.

Tudi izkušnja **Rocka Finala**, nekdanjega dijaka iz aranžerskega programa je nadvse zgovorna: »Že v osnovni šoli so se z mano začeli križi. Svetovalna delavka je 'ugotovila', da nisem normalen, me poslala v svetovalni center, kjer pa so odkrili, da sem likovno nadarjen.

Ves čas sem risal in risal. Kam naprej v šolo? Sprejemne izpite sem šel delat na oblikovno šolo, hkrati še na aranžersko in bil na obe sprejet. Še dobro, da me je srečala pamet in sem pravočasno ugotovil, da bom imel na aranžerski šoli vse, kar ponujajo na oblikovni in še več. Naučili so me mode, oblikovanja, grafičnega oblikovanja, risanja, dizajna, leta 1991 smo se že začeli učiti tudi računalniške grafike. Po maturi sem šel delat sprejemne izpite na štiri likovne fakultete in na vseh prišel med top 5. Na koncu sem izbral študij krajinske arhitekture. Uspešno sem ga končal, vpisal doktorski študij na Pedagoški fakulteti, ki ga bom v nekaj mesecih tudi končal. Vpisal sem se še v študij pedagogike in andragogike na Filozofski fakulteti, ki sem ga septembra uspešno zaključil. Ob vsem novem znanju sem šele pred kratkim ugotovil izvor vseh mojih težav. Že mali Rokec je bil namreč dislektik. Mislim, da je moja življenjska in študijska pot živ dokaz za trditev, da ni pomembno, kolikokrat človek na njej pade, važno je, da se pobere in gre naprej. Pri tem je nujno imeti tudi vztrajnost in sanje. Moje se zdaj motajo okrog želje, da bi se vrnil na STrŠ. Kot učitelj.«

Tudi **Tadej Cmerekar**, danes pomemben uslužbenec v slovenski državni upravi, je prijetne čase svojega srednjega šolanja preživel na STrŠ. Takole se jih je spominjal: »Vesel sem, da mi je pred 17 leti ta šola dala pogum in navdih in energijo, s čemer sem se lahko poslovil od slabih izkušenj, ki sem jih imel z osnovno šolo. Tu sem na novo zaživel in bil sprejet, takšen, kakršen sem takrat bil. Danes se ne ukvarjam s trgovino, niti z ekonomijo, temveč delam bolj politično, v javnem sektorju. S to šolo sem še danes tesno povezan, saj sem kot predstavnik Ministrstva za šolstvo v njej tudi član Sveta šole. Moram reči, da je zelo, zelo napredovala, in z veseljem se vedno znova vračam. Vesel sem, da srečujem svoje nekdanje učiteljice in učitelje ter razredničarke, ki so nam belile glavo in nas motivirale, da moramo iz sebe v življenju nekaj dobrega narediti. Želim si, da bi ta šola še naprej trdno stala in obstala, da bomo vsi, ki smo jo kadar koli v preteklosti zaključili, ponosni nanjo, na sedanje dijakinje in dijake ter učitelje in da bomo v prihodnje lahko gradili skupno zgodbo o uspehu.«

Vedno cel žur

Na enem od šolskih hodnikov smo med prazničnimi stojnicami, na katerih se je prav zagreto trgovalo, ujeli tudi zdajšnjega dijaka šole **Blaža Krašovca**, dijaka prvega letnika na smeri za ekonomskega tehnika. Ker je prej že končal program za trgovce, letošnja praznična prireditev zanj ni bila prva. »Vedno pripravimo cel žur,« je povedal v najstniškem slogu. »Že štiri leta zapored sodelujem pri pripravah prireditve. Vsi smo vključeni, že pred štirimi meseci smo se začeli pripravljati na dogodek. Danes sem zelo zadovoljen, ker se nam je odlično posrečilo, tudi bend, ki smo ga iz dijakov naše šole sestavili za to priložnost, je odličen. Na šoli se zelo dobro počutim, učitelji znajo ustvariti zelo prijetno, sproščeno in domače vzdušje. Tudi med poukom.« **Katja Bukovšek** iz 5. letnika programa za ekonomskega tehnika je dodala: »Res, vedno kaj pripravimo. Delo si razdelimo, učitelji pa nas motivirajo. Letos smo poleg prekrasnih izdelkov na naših stojnicah pripravili še srečelov, vsaka srečka je dobitna, ves zbrani denar pa nam bo spomladi še kako pomagal pri organizaciji maturantskega plesa. Na tej šoli se zelo dobro počutim, zato pa sem tu že pet let. Če bi se morala še enkrat odločati, bi zagotovo izbrala STrŠ.« Katjina sošolka, **Tjaša Weiss**, je poudarila: »Letošnja prireditev se mi zdi še nekoliko boljša, kot so bile dosedanje. Želeli smo izstopati in mislim, da nam bo uspelo, saj smo se za to zelo potrudili. Aranžerji

so se lotili izdelkov, mi, na ekonomski, pa smo prevzeli organizacijo in vse drugo. Seveda pa brez podpore in pomoči učiteljev in ravnateljice ne bi šlo.« V pripravah je sodelovala tudi **Jasmina Handanović**, dijakinja 4. letnika, in povedala: »Zelo dobro se razumemo s učitelji, na šoli se počutimo sprejete, dobrodošle, tudi mi nekaj veljamo. Danes vsi s ponosom nosimo majčke z napisom Srednja trgovska šola Ljubljana. Celo s učitelji smo prijatelji, kar zelo dobro deluje. Danes je prišlo zelo veliko ljudi, kar nas je prijetno presenetilo. Saj imamo tudi med letom prireditve, ampak ta, decembrska, nam največ pomeni. Najprej smo 'pobrali' ocene, zdaj bomo pa še majčkeno uživali.«

Med dijakinjami je bilo težko razločiti učiteljice, saj so delale z ramo ob rami, pa vendarle, smo prepoznali **Majo Fabjan**, učiteljico poznavanja blaga in naravoslovja, ki skupaj dijaki skrbi tudi za eko zelenjavni vrt na strehi šole in je mentorica čebelarskega krožka. »Pri nas se res dogaja in dijaki zelo radi sodelujejo. Očitno nam je naše navdušenje uspelo prenesti nanje. Pri mojih urah smo polstili, izdelovali naravna mila in pakirali šolske čaje, vse to pa je danes gostom na voljo po naših stojnicah. Obisk je fantastičen, dijaki pa so nestrpno čakali, kako bo. Veste, med nami je posebna kemija. V Sloveniji ne poznam srednje šole, ki bi bila tako prijazna do dijakov. K nam navadno pridejo otroci s polno križev in težav, ampak mi se jim z različnimi pristopi poskušamo približati, jim dati voljo in motivacijo, da so čim bolj uspešni. Imamo se iskreno radi,« je poudarila in s čem lepšim preprosto ne bi mogli končati tega zapisa.

Praznična okrasitev s sporočilom

Dijaki 4. letnika iz programa aranžer na STrŠ so letos, v znamenju 25. obletnice Državnega zbora, v svoj tradicionalni okraševalski projekt vključili tudi pisno sporočilo v obliki želja. »Namesto klasičnih potrošniških okraskov, ki te dni vabijo v brezštevilna nakupovalna središča, so izbrali platenke, ki bodo po praznikih nadaljevale proces recikliranja. Vanje so namestili napise, ki odražajo njihov kritičen odnos do države, v kateri preživljajo svojo mladost. Nekateri njihove želje so bile izrečene že mnogokrat, nekatere so izvirne. Nekateri drzne, druge romantično utopične. Nekateri uresničljive z nekaj politične volje, druge pa bodo morale počakati na prihodnje rodove, na zrejšo demokracijo odgovornih državljanov. Vizualno podobo državnozbornske smrečice so dijaki zasnovali na osnovnem državnem simbolu, slovenski zastavi. Platenke z napisi in pentljami v pasovih državnih barv tvorijo ritem z ustrezno simboliko. Bele lučke nakazujejo veselje, igrivost in vero v prihodnost. S tem sugerirajo optimistično in konstruktivno interpretacijo mestoma kritičnega sporočila,« so zapisali na spletni strani Državnega zbora RS.